

стане учитель! Гласове-ти ся послушахъ, и Бояна хванахъ за учитель.

Като чю това Славка насмалъ що не потъна въ земж-тж отъ срамъ и ядъ; защо-то въ село освѣнь свинаря, нѣмаше другъ по-евтино цѣненъ и по-малко почетенъ отъ учителя. Тя като завѣяна ся лутна къмъ дома си, като че Богъ да пази, нѣщо ъ слѣтѣло. И почтенный-тъ бояджіа, клатяше главж и сърдито думаше: „Сега разбрахъ, че на Бояна липсува една-та дѣска!“

Боянъ остана твърдъ въ свое-то избиране. Общинскы-ти главатаре, спорядъ училищный уставъ, прѣдложиж го на главно-то училищно настоятелство въ града да го одобрять. Той трѣбваше да иде въ града да даде испытъ; и защото знаеше хубаво да пише, а въ Числителницж-тж разбираше повѣче отъ колко-то бѣше потрѣбно на кметове-ты, за това рядовно го и потвърдиж.

7.

КАКЪ НАРЯЖДА БОЯНЪ УЧИЛИЩЕ-ТО.

Славке, Славке! не ми мжи съ твое-то незадоволство и изнеможило състояніе, казваше Боянъ на посърнатж-тж бояджіскж дѣщерж: видишь ли наши-ти стари колко сж искривени, тѣ не можтъ ся исправи. Азъ съ добро-то въспытаніе на дѣница-та щж мож много да помогнж на наше село, и да го доведж въ прѣдшній му рядъ. Друга леснина нѣма. Истинж че учитель-тъ е малъкъ и прѣзрѣвъ човѣкъ, ала Спаситель нашъ І. Христосъ какъ ся понижи, и що не е правилъ, само дя исправи хора-та и да гы направи честиты. Главно-то училищно попочителство въ града, кое-то показва голѣмо желаніе за народно-то добро, ако да ся сътише, гдѣ е начало-то, то наистинж бы прѣдпочитало и уважявало повече селскы-ты учителя, нежели професоры-ты у высокы-ты училища. Ала работа-та въ разваленый свѣтъ върви другояче. Всяко ти гляда и ся перн на горѣ, а прѣзира, що е долѣ. Повече-то потвърдивать, че горѣ е голѣмо-то, а долѣ малко-то; за това и на повече-то общины работы-ты врьвятъ тѣя както рачови-ти дѣтца, наопаки.

Ахъ Бояне, Бояне! извыка Славка: Ты не знаещъ, какво зло стори! По-нататакъ не каза защо.